

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1959 Nr. 167

A. TITEL

*Verdrag betreffende het zegelrecht ten aanzien van cheques,
met Protocol;
Genève, 19 maart 1931*

B. TEKST

De tekst van Verdrag en Protocol is bij Koninklijk besluit van 23 april 1934 bekendgemaakt in *Stb.* 210, blz. 94 e.v.

C. VERTALING

De vertaling in het Nederlands van Verdrag en Protocol is bij Koninklijk besluit van 23 april 1934 bekendgemaakt in *Stb.* 210, blz. 158 e.v.

D. GOEDKEURING

Artikel I van de Wet van 17 november 1933 (*Stb.* 611) luidt als volgt:

„Artikel I

De in afdruk nevens deze wet gevoegde vanwege Ons te Genève op 9 Maart 1931 ondertekende Verdragen van dienzelfden dag met bijbehorende Protocollen:

- 1°. tot invoering van een eenvormige wet op chèques;
- 2°. tot regeling van zekere wetsconflicten ten aanzien van chèques;
- 3°. betreffende het zegelrecht ten aanzien van chèques, worden voor het Rijk in Europa goedgekeurd.”

Deze Wet is gecontrasigneerd door de Minister van Buitenlandse Zaken DE GRAEFF en de Minister van Justitie VAN SCHAİK. Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal: Bijl. *Hand.* II 1933 — 162; Bijl. *Hand.* II 1933/34 — 34; *Hand.* II 1933/34, blz. 80; Bijl. *Hand.* I 1933/34, nr. 20; *Hand.* I 1933/34, blz. 38 en 39.

Het enig artikel van de Wet van 2 augustus 1935 (*Stb.* 490) luidt als volgt:

„Eenig artikel

Goedgekeurd wordt, dat krachtens de artikelen X, 18 en 9, respectievelijk van de op 19 Maart 1931 gesloten Verdragen met bijbehorende Protocollen:

- 1°. tot invoering van een eenvormige wet op chèques;
- 2°. tot regeling van zekere wetsconflicten ten aanzien van chèques;
- 3°. betreffende het zegelrecht ten aanzien van chèques;

aan den Secretaris-Generaal van den Volkenbond worde kennis gegeven, dat genoemde Verdragen toepasselijk zullen zijn op *Nederlandsch-Indië*, *Suriname* en *Curaçao* met dien verstande, dat ten aanzien van het onder 1°. genoemd Verdrag gebruik wordt gemaakt van de krachtens artikel I van dat Verdrag geboden bevoegdheid tot het maken van de voorbehouden, genoemd in Bijlage II van dat Verdrag.”

Deze Wet is gecontrasigneerd door de Minister van Staat, Minister van Koloniën, H. COLIJN en de Minister van Buitenlandse Zaken DE GRAEFF. Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal: *Bijl. Hand. II 1934/35* — 376; *Hand. II 1934/35*, blz. 2094; *Bijl. Hand. I 1934/35*, nr. 135; *Hand. I 1934/35*, blz. 772.

E. BEKRACHTIGING

De volgende Staten hebben overeenkomstig artikel 3, lid 2, van het Verdrag een akte van bekrachtiging bij de Secretaris-Generaal van de Volkenbond te Genève c.q. bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties te New York nedergelegd:

het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland ^{1) 2)}	13 januari 1932
Denemarken ¹⁾	27 juli 1932
Noorwegen	27 juli 1932
Zweden	27 juli 1932
Zwitserland ^{1) 3)}	26 augustus 1932
Finland	31 augustus 1932
Monaco	9 februari 1933
Japan	25 augustus 1933
Italië	31 augustus 1933
Duitsland ⁴⁾	3 oktober 1933
Nederland (Rijk in Europa) ⁴⁾	2 april 1934
Griekenland ⁴⁾	1 juni 1934
Portugal ^{4) 5)}	8 juni 1934
de vrijstaat Danzig ⁴⁾	24 juni 1935
Oostenrijk	1 december 1958

¹⁾ De vertaling van de bij de bekrachtiging gemaakte voorbehouden is opgenomen in *Stb.* 1934, 210, blz. 168.

2) Zie rubriek H hieronder.

3) Blijkens een mededeling van 9 april 1937 van het Hoofd van het Zwitserse Politieke Bondsdepartement aan de Secretaris-Generaal van de Volkenbond is een wet als bedoeld in het bij de bekrachtiging gemaakte voorbehoud op 1 juli 1937 in werking getreden en is het Verdrag derhalve voor Zwitserland op die datum van kracht geworden.

4) De nederlegging van de akte van bekrachtiging is geschied na afloop van de in artikel 3, lid 2, van het Verdrag genoemde termijn (*cf.* artikel A van het Protocol). Alle Partijen bij het Verdrag hebben de bekrachtiging echter als rechtsgeldig beschouwd. Alleen de Japanse Regering is van mening, dat hier sprake is van toetreding.

5) Bij de bekrachtiging werd het volgende voorbehoud gemaakt:

„Cette ratification est donnée sous la réserve que les dispositions de la convention ne s'appliquent pas au territoire colonial portugais.”

De vertaling van dit voorbehoud luidt als volgt:

„Deze bekrachtiging wordt gegeven onder het voorbehoud, dat de bepalingen van het Verdrag niet van toepassing zijn op het Portugese koloniale gebied.”

Op 18 augustus 1953 heeft de Portugese Legatie te Bern aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties medegedeeld, dat bovengenoemd voorbehoud wordt ingetrokken (zie rubriek H hieronder).

F. TOETREDING

De volgende Staten hebben overeenkomstig artikel 4, lid 2, van het Verdrag een akte van toetreding bij de Secretaris-Generaal van de Volkenbond te Genève nedergelegd:

Nicaragua	16 maart 1932
Frankrijk	27 april 1936
de Ierse vrijstaat	10 juli 1936
Polen	19 december 1936
Australië	3 september 1938
Brazilië	26 augustus 1942

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van het Verdrag zijn ingevolge artikel 5, leden 1 en 2, op 29 november 1933 in werking getreden voor het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland, Nicaragua, Denemarken, Noorwegen, Zweden, Finland, Monaco, Japan, Italië en Duitsland. De bepalingen van het Verdrag zijn voor Zwitserland op 1 juli 1937 in werking getreden (zie noot 3 bij rubriek E hierboven). Voor *Nederland* (Rijk in Europa) zijn de bepalingen van het Verdrag ingevolge artikel 6 in werking getreden op 1 juli 1934.

Voor de overige in de rubrieken E en F hierboven genoemde Staten zijn de bepalingen van het Verdrag ingevolge artikel 6 in werking getreden negentig dagen na de aldaar vermelde data.

Voor Nederlands-Indië en Curaçao, onderscheidenlijk voor Suriname, zijn de bepalingen van het Verdrag ingevolge artikel 9, lid 2,

in werking getreden op 29 december 1935, onderscheidenlijk op 5 november 1936 (zie rubriek H hieronder).

H. TOEPASSELIJKVERKLARING

Overeenkomstig artikel 9, lid 2, is het Verdrag toepasselijk verklaard

door Australië op:

het mandaatgebied Nauru	3 september 1938
het mandaatgebied Nieuw-Guinea	3 september 1938
het eiland Norfolk	3 september 1938
Papua	3 september 1938

door Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland op:

de Nieuwe Hebriden	16 maart 1939
--------------------------	---------------

door *Nederland* op:

Curaçao ¹⁾	30 september 1935
Nederlands-Indië ¹⁾	30 september 1935
Suriname ²⁾	7 augustus 1936

door Portugal ³⁾ op:

„het Portugese koloniale gebied”	18 augustus 1953
--	------------------

door het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland ⁴⁾ op:

Barbados	18 juli 1936
Basoetoland	18 juli 1936
het protectoraat Bechuanaland	18 juli 1936
de Bermuda-eilanden	18 juli 1936
de Bovenwindse eilanden (Grenada, St. Lucia en St. Vincent)	18 juli 1936
Brits Guyana	18 juli 1936
Brits Honduras	18 juli 1936
Ceylon	18 juli 1936
Cyprus	18 juli 1936
de Fidji-eilanden	18 juli 1936
Gambia (de kolonie en het protectoraat)	18 juli 1936
Gibraltar	18 juli 1936
de Goudkust (de kolonie, Asjanti, de Noordelijke gebieden en het Britse mandaatgebied Togoland)	18 juli 1936
Kenia (de kolonie en het protectoraat)	18 juli 1936
de Maleise Staten (de gefedereerde Maleise Staten: Negri Sembilan, Pahang, Perak en Selangor;	

de niet-gefedereerde Maleise Staten: Johore, Kedah, Kelantan, Perlis, Trengganu en Brunei)	18 juli 1936
Malta	18 juli 1936
het protectoraat Njassaland	18 juli 1936
Noord-Rhodesië	18 juli 1936
het protectoraat Oeganda	18 juli 1936
Palestina (met uitzondering van Transjordanïë)	18 juli 1936
de Seychellen	18 juli 1936
Sierra Leone (de kolonie en het protectoraat)	18 juli 1936
de „Straits Settlements”	18 juli 1936
Swaziland	18 juli 1936
Trinidad (en Tobago)	18 juli 1936
de Bahama-eilanden	7 september 1938
het protectoraat van de Britse Salomons-eilanden	7 september 1938
de Falkland-eilanden (en onderhorigheden)	7 september 1938
de kolonie van de Gilbert- en Ellice-eilanden	7 september 1938
Mauritius	7 september 1938
St. Helena (en Ascension)	7 september 1938
het gebied Tanganjika	7 september 1938
Tonga	7 september 1938
Transjordanïë	7 september 1938
Zanzibar	7 september 1938
Jamaïca (met inbegrip van de Turks- en Caicos-eilanden en de Caiman-eilanden)	3 augustus 1939
het protectoraat Somaliland	3 augustus 1939

¹) Zie het Koninklijk besluit van 21 oktober 1935 (*Stb.* 617).

²) Zie het Koninklijk besluit van 28 augustus 1936 (*Stb.* 99 A).

³) Zie noot 5 bij rubriek E hierboven.

⁴) Zie het bij de bekrachtiging gemaakte, in *Stb.* 1934, 210, blz. 168, in vertaling afgedrukte voorbehoud.

J. GEGEVENS

De Volkenbond, waarnaar meermalen wordt verwezen in het Verdrag en Protocol, was opgericht bij het Volkenbondsverdrag, waarvan tekst en vertaling zijn opgenomen in *Stb.* 1920, 127.

In overeenstemming met artikel 18 van het Volkenbondsverdrag is het Verdrag op 29 november 1933 geregistreerd bij het Secretariaat

van de Volkenbond onder nr. 3301. De tekst van Verdrag en Protocol is opgenomen in „Recueil des Traités” van de Volkenbond, deel CXLIII, blz. 8 e.v.

Eveneens op 19 maart 1931 is te Genève gesloten een Verdrag tot invoering van een eenvormige wet op cheques. Tekst en vertaling van dit Verdrag zijn opgenomen in *Stb.* 1934, 210, blz. 4 e.v., onderscheidenlijk blz. 119 e.v. Zie ook *Trb.* 1959, 165.

Eveneens op 19 maart 1931 is te Genève gesloten een Verdrag tot regeling van zekere wetsconflicten ten aanzien van cheques. Tekst en vertaling van dit Verdrag zijn opgenomen in *Stb.* 1934, 210, blz. 68 e.v., onderscheidenlijk blz. 149 e.v. Zie ook *Trb.* 1959, 166.

Uitgegeven de *dertiende* november 1959.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.